

Verf. Opuscula B. Athanasii.

9 De eximia, ac veneranda vita B. Athanasii affluenter, prout res exigit, agunt Card. Baron. anno 325. n. 50. & 51. anno 336. n. 19. anno 338. n. 1. & alibi sæpe, Spondan. in Epitom. Onuphr. in Chronico, anno 325. Aug. Barbofa sup. num. 3. Card. Bellarmin. sup. anno 340. pag. 58. Possevin. in apparat. sacro, tom. 1. verb. Athanasius, pag. 137. cum seqq. Jacob. Gualter. sup. ad annum 400. pag. 276. B. Athanasius publicis votis, ac acclamationibus universi populi Catholici Alexandrinus Præful electus est à pluribus Episcopis, qui ex Thebaide & Ægypto ad electionem convenerant anno 326. Card. Baron. eod. anno, & ibi Spondan. n. 1. obiit anno 372. die 2. Maii, Damaso Pontifice, Valentino, & Valente Imperatoribus, Baron. ann. 372. Spondanus ibi, num. 4. ubi ita inquit: *At pragensis liber conficiendus esset, si omnes præstantissimi Sacerdotis laudes à Patribus editas, quis simul in unum congereret; cum aliqui impar sit omnis lingua ad celeberrima ejus recensenda certamina sub Constantino, Constantio, Juliano, ac demum Valente Imperatoribus pro Fide suscepta, ut nullus alius possit invenire post Apostolos in Ecclesia Dei, qui acerbiora, diuiniuraque subierit prælia pro Patrum fide tuenda, ac Magnus hic, immo Maximus Athanasius, Hunc Nazianzenus orat. in laud. Heron. vocat orbis oculum, Sacerdotum Antistitem, Confessorum ducem & magistrum, sublimem vocem, Fidei columnen, secundam Christi lucernam, & præcurso- rem. De ejusdem Patris scriptis illustre elogium extat apud Cosmam Abbatem in Prat. Spirit. cap. 4c. quem refert Spondan. d. num. 4. in fin. ibi: Cum ex S. Athanasii opusculis aliquid inveneris, nec ad scribendum chartas habueris, in vestimentis tuis scribe illud. Edidit inter alia Athanasius Romæ Latino sermone Symbolum, seu Fidei professionem, anno 340. Spondan. eod. anno, n. 4. quod in Ecclesia sub ejus nomine recitatur. Adde Surium supra, tom. 3. die 2. Maii.*

Ad Num. 3.

10 De B. Gregorio Nazianzeno consulendi sunt Card. Baron. ab anno 354. ad 389. & Spondan. in Epir. eisd. locis, Card. Bellarm. sup. anno 370. pag. 73. Onuphr. anno 372. Possevin. sub verb. Gregor. Nazianzenus, Gualter. sup. ad annum 400. pag. 282. Aug. Barbofa n. 4. Ado Vien. in chron. Sigeb. anno 381. Sur. tom. 3. die 9. Maii.

Ibi: Deinde patri in Nazianzi Episcopatu successor.

11 B. Gregorius Nazianzi Episcopus nunquam extitit, nec patri successit, sed eo superstiti, illius Ecclesie Præfecturam ad breve tempus accepit, ut parentem relevaret, cujus imperio paruit invitatus. Ita adversus communem bene probans tenet Spondan. anno 371. n. 7.

Ibi: Monasticam in quodam agro vitam egit.

12 Cum Athenis operam litteris navaret, strictissimo amicitie vinculo Magno Basilio adhæsit, hocque recedente, ille coactus est illic persistere, ut

oratoriam artem publicè profiteretur, Spondan. anno 354. num. 5. At postea anno 362. eundem Basilium in solitudines Ponticas secedentem jam Presbyter à patre ordinatus comitatur, Spondan. post Baron. anno 362. n. 14. Ab eremo semel atque iterum à patre revocatur, & à Basilio designatur renuens Sasimorum Antistes. Salian. anno 366. num. 4. & anno 371. n. 7.

Ibi: Atque postmodum Theologus.

B. Gregor. Nazianzenus cognominatus est quasi per antonomasiam Theologus, quod nomen ei inditum fuit ob luculentas de Theologia orationes, quas Constantinopoli recitavit, quò missus est, ut Ecclesiam illam Arrianorum injuriâ penè collapsam instauraret. Spond. ann. 371. n. 14.

Ibi: Obiit sub Theodosio Magno anno ejus imperii tertio.

Secundum Baronium, ac Spondanum B. Gregorius è vivis migravit anno Christi 389. Theodosii senioris imperii 11. ætatis suæ 65. die 9. Maii: de cujus testamento, effigie, ac exercitiis senectæ tempore, videndus Spondan. ann. 389. num. 2. cum seqq. Obitus ejus contigit anno 5. Pontificatus Siricii, Baron. & Spond. sup.

Verf. Item opuscula B. Basili.

De B. Basilio videndus Card. Bellarm. supra, 15 anno 370. pag. 73. Card. Baron. ab anno 304. ad ann. 378. pluribus in locis, & Spondan. ibidem, Possevin. ubi nuper, verb. Basilius Magnus, cap. 2. & 4. pag. 184. Aug. Barbofa num. 5. Ado Viennensis sup. anno 383. Genebrard. in Damaso, Jacob. Gualter. in chronico. ad ann. 400. pag. 282. Onuphr. anno 395. Illescas Hist. Pontific. lib. 2. cap. 6. Surius tom. 3. die 14. Junii.

Ibi: Fuit Basilius arctissima conjunctus amicitia.

Sic prænotatum supra, num. 12. Gregorii Nazianzeni operâ Basilius Cæsareæ Cappadociæ Antistes renitens admodum electus est anno 369. ut observat post Baron. Spondan. eod. anno, num. 7. Cum D. Ambrosio mutuum habuit litterarum consuetudinem, inter quos multa transacta esse constat, Spondan. anno 374. num. 3.

Ibi: Obiit Basilius sub Gratiano Cæsare.

Decessit è vivis anno Christi 378. Damasi Pontificis 12. Valentis Imperatoris 15. Gratiani 12. Valentiniiani II. 3. Kalendis Januariis, postquam annis octo, mensibus sex, diebus sexdecim Episcopatu mirabiliter, & eximie functus erat: de cujus venerandis moribus, ac præclaris virtutibus testantur Gregorius Nazianzen. in orat. funebri, Syrus Ephrem Diaconus Edessenus, Greg. Nyssenus Basilius germanus, quos refert Spondan. ex Baron. præmissa tradens anno 378. num. 1. & num. 2. effigiem ipsius depingit, subjungitque plura scripsisse Basilium, quam à D. Hieronymo commemorata sunt, quod colligit ex Cassiodor. præfat. lib. instit. divin. lectio. ubi adscribit B. Basilium eis Scriptoribus Græcis, qui totam Scripturam interpretatione illustrarunt.

Verf.

Verf. Item opuscula B. Joannis Chryso- stomi.

18 De B. Joanne Chryso- stomo agit Card. Bellarmin. supra, anno 398. pag. 94. Card. Baron. pluribus locis, ab anno 362. ad 438. ibique Spondan. Onuphr. anno 407. Possevin. in appar. sac. tom. 1. verb. Joannes Chryso- stomus, à pag. 145. Jacob. Gualter. ad annum 500. pag. 356. August. Barbofa sup. num. 6. Theat. vitæ human. var. in loc. ubi etiam de ceteris Patribus jam laudatis, ac deinceps laudandis. Sur. tom. 1. die 27. Januarii.

19 Natus est Chryso- stomus anno 354. Liberii Pontificis 3. Constantii Imperatoris 18. Spondan. anno 354. juncto anno 362. n. 29. Patrem habuit nomine Secundum, genitricem Anthusam, quanquam apud Græcos ea invaluerit opinio, ut Publica illustri valde foemina parens illius fuerit. Sed hanc sententiam refutat ut improbabilem Spondan. ubi proxime.

Ibi: Ab ore aureo cognomento Chryso- stomus.

20 Fertur quod cum in concionibus sublimi dicendi genere alloqueretur, quod vulgi infertiam, & rusticitatem præteribat, à quadam pia muliere monitus stylum demisit, ita ut ab omnibus præclara doctrina perciperetur, ex quo illi Chryso- stomi nomen inditum est. Baron. anno 386. ubi Spondan. n. 13. Gualter. sup.

Ibi: Hic vir præstantissimus.

21 Presbyter ordinatus est Chryso- stomus à Flaviano Antiochenæ civitatis pro parte Episcopus anno 386. obtemperans divino per Angelum præcepto, & in ipso ordinationis actu alba columba repente devolans super caput ejus requievit. Spondan. post Baron. anno 386. n. 12. Subrogatus est Nectario Episcopo Constantinopolitano anno Christi 397. licet ejusdem consecrationem in mensem Februarium anni sequentis collatam esse constet, qui quidem annus fuit I. Pontificatus Anastasii, 4. Imperii Arcadii & Honorii, Card. Baron. anno 398. Spondan. anno 397. in fin. & anno 398. n. 17. Gualter. & alii supra.

Ibi: Tandem ob linguæ libertatem.

22 Non solum verbis, sed etiam factis Chryso- stomus odium Eudoxiæ Imperatricis contra se lacessivit, cui Ecclesiæ aditum interdixit, ut viduæ con- suleret, quam iniquè Imperatrix quadam spoliaverat possessione. Spondan. anno 401. num. 9. semel atque iterum actus est in exilium, Baron. anno 403. & ibi Spondan. num. 6. & 7. & anno 404. num. 6. & 14. & qui illi adhærebant, dirissimas ex- perti sunt pœnas, quare Joannite dicebantur. Card. Baron. anno 404. Spond. ibi, num. 1c. & num. 14. quanta ipse Chryso- stomus pertulerit, dum Cucufum advenit, enarrat, ac de exilii laboribus anno 405. num. 2. anno 406. n. 5. anno 407. num. 4. agit.

Ibi: Atque in itinere prope Cumanam urbem.

23 Post iter difficillimum trium mensium à militibus, quibus ducebatur, acriter vexatus B. Chryso- stomus, de Faria Nova Addit. ad Covar.

mus, cum in templo quodam Comanis apud Potium Euxinum pernoctaret, Martyr loci illius Basilius nomine, Comanenfi Episcopus illi apparuit, & inquit: *Confide frater J.annes, cras enim simul erimus.* Quo nuntio accepto, postera die se albis vestimentis induit, cælestibus Sacramentis præmuni- nit, preces fudit, seque sacro Crucis signo insigni- nit, atque ita spiritum feliciter exhalavit anno Domini 407. die 14. Septemb. Innocentii Pontifi- catus anno 6. Arcadii & Honorii Imper. 13. Card. Baron. anno 407. Spondan. ibi, n. 4. Gualter. dist. pag. 356. In facta concessit suæ ætatis anno 52. & mensibus octo, ut quibusdam placet. Episco- patu functus est annos 9. menses 6. dies 20. Baron. & Spondan. ubi nuper Dicitur utrumque Testa- mentum interpretatus, sed ex ejus operibus haud pauca desiderantur, ac rursus alia, quæ Chryso- stomi non sunt, ipsi falsò tribuuntur Spondan. post Baron. ibidem, num. 5. apud quos de translatione corporis ejus Constantinopolim, & de aliis, quæ post obitum ejus evenerunt, v. dere poteris.

Ad Num. 4.

24 De beato Theophilo Episcopo Alexandrino vi- dendis Baron. & Spondan. ab anno 380. ad annum 412. Card. Bellarm. de Scriptorib. Ecclesiasticis, anno 390. pag. 91. Jacob. Gualterius in Chronog. ad ann. 400. pag. 276. & 282. Possevin. sup. tom. 3. lit. T. pag. 289. Aug. Barbofa n. 7.

25 Theophilus suffectus est Timotheo Præsuli Alex- andrino anno 385. Baron. eod. anno, & Spond. n. 7. qui Eudoxiæ Imperatrici, aliisque B. Chryso- stomi æmulis adhærens, ipsum acriter infestatus est, aded ut inito Constantinopoli concilio, eum injustissime deposuerit, Spondan. ex Baron. anno 401. à princip. in qua protervia adversus memoriam jam defuncti Chryso- stomi perstitit, sed divinitus est coactus in mortis agone illius imaginem adorare, quia non ante valuit animam agere, quàm cultum adver- sario debitum exhiberet. Spondan. ex aliis anno 412. num. 8. quo quidem anno Christi, Innocentii Pontificis I. imperii Honorii 18. & Theodosii junioris 5. die 18. Octobris universa carnis viam ingressus est. Licet autem beato Chryso- stomo ad- modum infensus, ob ejus tamen egregia scripta, & alia præclare patrata post obitum plurimi est habitus, ac titulum sanctitatis apud posteros me- ruit. Spondan. ubi proxime, Gualter. pag. 276. & alii.

Ibi: Fuit & alter Theophilus Episcopus Antiochenus.

26 Cujus Antistitis meminerunt Card. Baron. An- nal. Ecclesiastic. tom. 1. anno 31. & ibi Spondan. num. 2. & anno 170. num. 3. quo anno Episcopatus fastigium ascendit. Pro Catholica Religione contra Gentiles scripsit, & harmoniam Evangeliorum contexit, ut ait Spondan. in præcatis locis. Sedie annos 13. & occubuit anno Domini 182. Eleu- therii Pontificis 4. Commodi Imperat. 2. secundum Baron. & Spondan. ibi. Honoratur sanctita- tis titulo, numeraturque septimus à beato Petro Antiochiæ Prælat. Euseb. lib. 4. hist. cap. 234. Gualter. ad ann. 200. pag. 174. Martyrolog. die 13. Octobris, Spondan. anno 31. num. 2.

Nu

Verf.

Vers. Item opuscula B. Cyrilli.

- 27 Inter Ecclesiasticos Autores hujus nominis tres recentur literis ac sanctimonia conspicui. Primus est S. Cyrillus Episcopus Antiochenus, de quo Euseb. lib. 7. cap. 26. Spondan. ex Baron. anno 283. num. 3. & anno 299. n. 2. Jacob. Gualt. sup. ad ann. 300. pag. 220. & 222. Martyrolog. die 22. Julii. Genebrard. in Felice I. ad Episcopatum evectus est anno 283. Discessit è vivis anno 299. Baron. & Spondan. eisd. annis, Gualt. pag. 220. Secundus fuit S. Cyrillus Episcopus Hierosolymitanus, quem memorant non semel Baron. ab anno 351. ad ann. 386. Spondan. in Epitom. ibidem, Gualt. ad ann. 400. col. 280. & 284. D. Hieronym. de Scriptor. Ecclesiastic. verb. Cyrillus. Electus est in Antiflitem anno 351. è vita migravit anno 386. ut tradunt prælaudati. Tertius S. Cyrillus Alexandrinus, de quo Gelafius, ac D. Covar. hic: ejusdem mentionem frequenter faciunt Baron. ab anno 412. ad 445. ubi Spondan. Card. Bellarm. de Scriptor. Ecclesiastic. anno 430. pag. 112. Ciaconius in Leone I. Pollev. in Appar. sacro, tom. 1. lit. C, pag. 370. Gualt. ad annum 500. pag. 356. & 364. Baron. n. 8. Hic avunculo suo Theophilo in dignitate successit anno 412. Baron. eo anno, & ibi Spondan. num. 9. Gualt. pag. 356. Præfuit cum aliis Sedis Apostolicæ Legatis universali Synodo Ephesinæ, prout prænotavimus supra, cap. 15. n. 38. Baron. & Spondan. ann. 431. num. 5. evolavit in Cælum anno 444. Baron. ibi, & Spondan. Gualt. ac Ciacon. ubi proximè, qui fuit S. Leon. I. Pontificis, Imperatorum Theodosii junioris 37. Valentiniani II. 20. De die quæstio est. Græci putant obiisse nona Junii, Latini autem vigesima octava Januarii. Spondan. ubi proximè, ubi ex Cassiodoro tradit S. Cyrillum totam sacram Scripturam interpretatione illustrasse, sed hodie pauca ex ipsius lucubrationibus extare.

Ad Num. 5.

- 28 De B. Hilario Pictaviensi Episcopo agit Bellarm. anno 355. pag. 67. Baron. ab anno 355. ad 507. ubi Spond. Gualt. ad ann. 400. pag. 280. Possévin. sup. tom. 2. lit. H, pag. 49. Genebrard. in Julio I. Barbos. n. 9. Ado in Chron. Sur. tom. 1. die 14. Januarii.
- 29 Ipse jam ætate provectus Fidem Catholicam amplexus est, ac paulò post, quanquam conjugatus, Præful eligi meruit anno 355. Baron. & Spondan. num. 14. migravit in cælum multa pro Religione perpeffus an. 369. Damasi Pontificis 3. Imperatorum Valentiniani, ac Valentis 6. Baron. anno 369. & ibi Spondan. num. 2. qui num. 3. ex D. Hieronymo vitam, & scripta illius commendat, de quibus Venant. Fortunat. duo edidit volumina.
- 30 Fuit alter S. Hilarius Arelatenfis Episcopus, & Scriptor Ecclesiasticus, B. Augustini discipulus, qui ad Episcopatum ascendit anno 441. decessit autem anno 449. de quo Baron. & Spondan. ab anno 426. ad 449. Gennad. de Scriptor. Eccles. cap. 69. Bellarm. sup. ann. 458. Gualt. ad ann. 500. pag. 364.

Vers. Opuscula B. Ambrosii.

- 31 De quo Baron. & Spond. ab anno 369. ad 398. Bellarm. anno 374. pag. 75. Genebrard. in Siricio, Ado Viennensis in Chron. Barbosa n. 10. Onuphr.

in Chron. anno 369. Vign. in Chron. anno 379. & 393. Gualt. ad an. 400. pag. 286. Possévin. tom. 1. lit. A, pag. 59. Sur. tom. 6. die 7. Decembris.

Cum B. Ambrosius adhuc catechumenus esset, Præfectusque Mediolanensis provincie, in Episcopum assumptus est voce infantis divinitus resonante Ambrosium Episcopum, cum de eligendo novo Præfato inter Catholicos, & Arrianos discerneretur, quæ evenerunt anno 374. Damasi Pontificis 8. Imperat. Valentiniani & Valentis 11. Card. Baron. & Spondan. anno 374. à princip. Sedit annis 22. mensibus 3. diebus 27. ac perrexit in patriam anno Domini 397. Siricii Pontificis 13. Imperatorum Arcadii & Honorii 3. die 4. Aprilis, ætatis suæ sexagesimumquartum ingressus: sed quoad tempus mortis, & ætatis Autores inter se non conveniunt, ut apud nuper laudatos videre licet: nos supputationem Card. Baronii & Spondani amplectimur, quos legas Anno 397. n. 7. cum seqq.

Vers. Item opuscula B. Augustini.

De quo Card. Bellarm. anno Domini 400. pag. 97. Card. Baron. & Spondan. ab anno 377. ad annum 504. Possévin. sup. verb. Augustinus, cap. 6. & 7. pag. 160. Onuphr. in Chron. Genebrard. in Siricio, & Sixto III. Jacob. Gualt. in Chron. ad ann. 500. pagina 358. Barbosa sup. n. 11. Surlus de vit. Sanctior. tom. 4. die 28. Augusti.

Natus est anno 355. Liberii Pontificis 4. Constantii Imperatoris 19. die 13. Novembris, Spondan. anno 377. num. 3. Gualt. sup. Convertitur ad fidem ac baptizatur à B. Ambrosio anno 388. Paschali tempore, suæ ætatis trigessimum quartum agens. Card. a Baron. anno 388. & ibi Spondan. n. 9. Gualt. sup. Possidon. de vit. B. Aug. Ordinatur Hipponensis Episcopus anno ætatis 41. Christi 395. Card. Baron. anno 395. n. 31. ubi Spondan. n. 13. Gualt. & Possidon. sup. cap. 8. sedit annos 36. & obdormivit in Domino anno 430. Cælestini Pontificis 7. Imper. Theodosii junioris 23. Valentiniani III. 6. suæ ætatis 76. die 28. Augusti. Card. Baron. anno 430. num. 75. Spondan. ibi, num. 9. Gualt. ubi sup. Possid. cap. 28. cum seqq. Eius scripta in conflagratione Hipponensis civitatis per Vandalos cælitus præservata censentur, quæ tot ac tanta fuere, ut ea omnia vix quisque studiosorum nosse ac perlegere sufficiat, ut ex Possidonio refert Spondan. anno 430. n. 11.

Vers. Item opuscula B. Hieronymi.

De quo Card. Baron. & Spondan. ab ann. 372. ad 420. Card. Bellarm. anno 490. pag. 83. Possévin. tom. 2. verb. Hieronymus, Gualt. ad annum 400. pag. 288. Ado Viennensis ac Sigeb. in Chron. Onuphr. anno 395. Genebrard. in Damaso, Barbosa n. 12. Theat. vitæ hum. in Indic. verb. Hieronymus, Surlus tom. 5. die 30. Septemb.

D. Hieronymus jam adultus ætate Romæ sacro Baptismate initiatur, ac diu apud varias provincias peregrinatur. Baron. anno 372. & ibi Spondan. num. 8. & 9. tandem eremum Chalcidicæ provincie inter Syros & Sarracenos petit, ubi monasticam vitam egit. Card. Baron. ibidem, Spondan. num. 11. Ordinatur Presbyter, sed non est Cardinalitia dignitate decoratus. Spondan. post Baron. anno 378. num. 16. etsi aliqui contrà scripserint. Obiit in Bethlechem anno 420. Bonifacii

facii I. Pontific. 2. Honorii Imper. 26. Theodosii junioris 13. die ultima Septembris, tunc agens ætatis septuagesimum octavum, vel nonum annum, aliis dissentientibus, ut videre est apud Spondan. anno 420. n. 5. Genebrard. & Gualt. sup. qui de ejus scriptis ac præconis disserunt, cujus vitam præ cæteris memorie tradit Marian. Victorius Episcopus Reatinus, ut testatur Spond. num. 6. ubi subdit, ideo B. Hieronymum cum Leone antiquitus in Ecclesia consueville depingi, quia ad instar Leonis rugitus in hæreticos clamorem emisit, & infracto robore quasi leonino ipsos persequabatur: non quod leoni in deserto mederetur.

Vers. Item opuscula B. Prosperi.

- 37 De quo Card. Baron. anno 426. 433. & 444. cum duob. seqq. & ibidem Spondan. Card. Bellarm. de Scriptorib. Ecclesiastic. anno 460. pag. 121. Theuct. lib. 3. de vir. illustrib. Jacob. Gualt. ad ann. 50. quæst. 366. Possévin. in Appar. sac. tom. 3. lit. P, pag. 106. Barbosa in collectan. ad cap. Sancta, n. 13.

- 38 Hic opera D. Augustini adversus calumniantes propugnavit. Card. Baron. anno 426. num. 19. & 24. ubi Spondan. num. 4. Pelagianam reviviscentem hæresim scriptis confutavit. Card. Baron. anno 444. n. 8. & ibi Spondan. n. 2. & anno 433. num. 2. Gualt. sup. Temporalem vitam immortalitate commutavit anno 466. Hilarii Pontific. anno 6. Leonis Imper. 10. Card. Baron. eod. anno 466. num. 14. ubi Spondan. num. 4. Gualt. sup. licet autem B. Prosper Episcopus Regii in Gallia Narbonensi dicatur, id revocatur in dubium apud Spondanum in addit. ad num. 4. ubi probatur non fuisse hujus, nec alterius Ecclesiæ Præfulem, quamquam ipse Spondanus ibidem præmiserat, saltem viginti quatuor annos Regiensem Ecclesiam gubernasse.

Ad Num. 6.

- 39 In catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum recensetur Pontifex Leo I. cognomento Magnus, & sanctimoniâ eximius, ut videre licet apud Card. Bellarm. anno 440. pag. 119. Jacob. Gualt. in Chron. ad ann. 500. pag. 368. Possévin. tom. 2. lit. L, pag. 338. Sur. tom. 2. die 11. Aprilis.

- 30 Hic ex Diaconatu ad culmen Pontificatus evectus, & loco Sixti II. subrogatus anno Christi 440. die 11. Maii, Card. Baron. eo anno, & ibi Spondan. num. 3. Gualt. ubi proximè, pag. 366. Illefcas Histor. Pontific. lib. 2. cap. 14. qui annus erat Imperii Theodosii junioris 33. Valentiniani III. 16. secundum supputationem Baronii, & Spondani. Tenuit S. Leo clavum Ecclesiasticæ Monarchiæ usque ad annum 461. quo die 11. Aprilis dignitatem simul cum vita deposuit, post quam viginti unum annos minus diebus triginta duobus munere suo functus est. Baron. anno 461. & ibi Spondan. num. 2. Gualt. col. 368. de cujus egregiis virtutibus, constanti animo, ac prudentia mirabili plura Card. Baron. & Spondan. ab anno 440. ad 461. Illefcas sup. Genebrard. Platina, Ciacon. in Leone I.

- 41 Scripsit præter alia eximius iste Pontifex mirificam epistolam, de Verbi Incarnatione quid sentiendum edocens, die 13. Junii anno 449. cujus integra series habetur apud Card. Baron. tom. 6. D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

anno 449. n. 38. cum seqq. & ibi Spond. num. 7. testatur eam circularem fuisse tam Orientalibus, ad quos missa est, quam Occidentalibus, vocarique à Græcis Encyclicam, ceu ad novæ hæresis emergentis paratum antidotum, fuisseque summa cum veneratione ab omnibus Catholicis exceptam, ac laudibus meritis elatam; ita ut à B. Petro, aliisque divinis visionibus approbata: & confirmata crederetur, ferturque eandem legi singulis annis mensè Decembri ante Nativitatem Domini consuevisse in Ecclesia Romana, & aliis Occidentalibus. Hujus epistolæ meminere etiam Card. Bellarm. & Possévin. ubi proximè, Barbosa sup. num. 14. Concil. Chalced. act. 6.

Ibi: Qua ratione mirum non erit.

Cum Pontifex aliquid ex Cathedra tanquam de Fide definit, prout Leo in epistola, de qua agimus, errare nequit, propter assistentiam Spiritus sancti, ideoque ut veritati infallibili assensum præstare Catholici tenemur, & ita à Gelasio præcipitur in præsentī, observaturque à Barbosa d. num. 14. Vide notata supra, lib. 1. cap. 10. n. 5. & 47. & infra hoc cap. n. 51.

Ibi: Verum hoc Gelasio testimonium.

Quamvis sanctorum Patrum scriptis multum sit deferendum, non tamen infallibilem veritatem circa Fidei controversias obtinent: quapropter mortis fuit antiquis Scriptoribus Ecclesiasticis ea quæ ad fidem spectabant, ad Sedem Apostolicam, ut approbarentur mittere, ut exemplis demonstrat Card. Baron. anno 490. Spondan. anno 496. n. 6. Unius verò, aut duorum Patrum autoritas quoad sacras literas, & Fidei doctrinam probabile quidem exhibet argumentum, non infallibile testimonium. Cano de loc. Theologic. lib. 7. cap. 3. concl. 2. At concors omnium Patrum, & Doctorum Ecclesiæ sententia, & sensus circa fidem & sacram Scripturam est omnino amplectendus. Corduba in questionib. Theologic. lib. 4. quæst. 1. proposit. 6. vers. Tertium signum, Pat. Suar. de Fid. dip. 5. sect. 3. num. 13. Aug. Barbosa in collectan. ad cap. Noli, 9. dist. cujus Glossa sic accepta sustineri posset, alias reprehendenda, ut post D. Covar. animadvertit idem Barbosa. Consule Pat. Valente in concord. jur. p. 2. comm. 4. notat. 9. num. 4. & 10.

Ibi: Sunt enim multa quæ ab Augustino traduntur.

Hoc dissidium inter B. Hieronymum, & Augustinum quoad doctrinam & sacre Scripturæ interpretationem memorat post-Baronium Spondan. in Epitome, anno 394. à num. 9. & num. 11. in fine subdit, semper inter eos charitatis vinculum illibatam perstitisse.

Prætermisit D. Covar. versic. Item, opuscula atque tractatum, qui sequitur in cap. Sancta, 15. dist. & in decreto Gelasii, unde sumptum est, quo declaravit nedum opera Sanctorum, quæ recensuerat, sed etiam aliorum Patrum Orthodoxorum, qui in nullo à sanctæ Romanæ Ecclesiæ consortio deviarunt, fore legenda: constat enim ante Gelasii tempora plures alios floruisse sacros Scriptores, ut videre est apud D. Hieron. Card. Bellarm. Jacob. Gualt. Possévin. & alios